

Свети Јован Богослов прослављен у храму под Горицом

У недељни дан када наша Црква, слави љубљеног Ученика Христовог – Светог Јована Богослова, служена је Св. Литургија у подгоричком храму Великогученика Ђорђа.

Светим евхаристијским сабрањем началствовао је протојереј Мирчета Шљиванчанин старешина храма, уз саслужење протојереја-ставрофора Гојка Перовића архијерејског намесника подгоричко-колашинског, протојереја-ставрофора Милете Кљајевића, јереја Блажа Божовића и молитвено учешће, протe Милуна Фемића и игуманије Јоване (манастир Дуга Морачка) са сестринством.

За певницом на литургијске возгласе одговарао је хор Свети Сава, по вођством вероучитељице и хоровође, Снежане Поповић.

Након прочитаног јеванђелског зачала, словом поуке сабранима у храму Господњем обратио се началствујући свештенослужитељ, прота

Шљиванчанин:

„ Иако има више од 2.000 година од овог догађаја и чудесног сусрета, данашња прича и те како има везе са нама, јер у Цркви Божијој ништа се не чита и не говори – а што се не тиче нашега спасења “ – указао је отац, подсећајући на сами догађај који се одиграо, где видимо жену која виче за Господом – када је био у крајевима незнабожачким, говорећи му: „ Помилуј ме Господе, сине Давидов, моју кћер много мучи ђаво !“

А Он, што није уобичајено, указао је отац, се није обазирао на њен позив, иако му се обраћала узвишеним ријечима, није Му се обраћала као обичном човјеку, нити му је приступила као неком случајном пролазнику – већ је чула да Он чини чуда и да се појавио необични Учитељ; Она као сваки родитељ, чије је дијете у муци, невољи – виче за њим, појаснио је прота, да јој Господ исцијели ћерку.

„ А Господ, што је опет необично – не одговара ништа. Док она наваљује и досађује, Ученици Му говоре – да јој каже нешто, у смислу утјехе, да би отишла – барем мало задовољна. А Господ одговара: „ Ја сам послан само изгубљеним овцама, дома Израилјева “.

(Прота је овде објаснио да је жена била Хананејка, дакле – није припадала Изаилском народу који је вјеровао у једнога Бога; већ су Израилци на те народе гледали као на непријатеље, нису им се чак ни јављали, презирали су их).

Видимо, међутим, да жена никако не одустаје – говори, прота.

„ А Господ, још суровије, чак арогантно, каже – да Он њој не може да се окрене, зато што је Он послан само онима који су из изабраног народа. Каже: „ Није добро узети хљеб и бацити псима !“ - дакле, Он њу која је из другог народа, пореди са животињама, указао је прота, беседећи у подгоричком храму.

Али, видите, каква је ова жена, подвукао је отац, – она ни ту не одустаје. Она му враћа истом мјером, сличним ријечима, говорећи – „ па и пси једу од мрвица које падају са трпеза господара својих !“.

Отац Мирчета је појаснио да ова жена показује – а то се тиче свих нас – такво смирење, стрпљење и вјеру – да не одустаје ни по цијену тога, што је добила увреду, надајући се у Милост Божију – и да се само истрајношћу вјере, може десити чудо.

„ И Господ јој говори ријечи које никоме у Јеванђељу, није пре тога рекао: „ О жено, велика је вјера твоја, нека ти буде како хоћеш !“ - И оздрави њена ћерка од онога часа.

Шта треба права молитва да садржи ? Упитао је прота, одговоривши, да је потребна – и молитва, вјера, стрпљење и смирење. Упитавши потом – у чему је величина ове жене, Хананејке ? Управо у томе, што се молила за своју ћерку, за ближњега и није о себи мислила, него је претпјела и увреде, које би мало ко претрпио, указао је прота, појаснивши да нас ово Јеванђеље, у времену у коме живимо – учи, како је јака вјера када је спојена са молитвом.

„ Нека нам Господ да, да и ми у својим животима имамо макар дјелић вјере ове жене, иако је била незнабошкиња. Такође, нагласио је отац, овим догађајем Господ нас поучава да је Он дошао да спасе све људе, – да је Он Спаситељ, Избавитељ свих људи, не само једнога народа, како је то било до Њега; јер је ова Хананејка показала већу вјеру, него многе које су биле из рода Израилјева. !“ – нагласио је отац у подгоричком храму, пожелевши да нам Господ да вјеру Хананејкину а љубав Св. Апостола Јована Богослова, кога данас прослављамо, који је рекао оне дивне ријечи: „ Да је Бог Љубав и да онај који у Љубави пребива у Богу пребива и Бог у њему !“

Потом су сви они који су се припремали за Свету Тајну причешћа, приступили Светој Чаши.

Заједничарење свештенослужитеља, сестринства манастира Дуга Морачка на челу са игуманијом Јованом, и парохијанима – настављено је у Светогеоргијевском Дому, уз пригодно послужење.

mitropolija.com